

Đánbá

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 245 = RA NGÀY 9 JUN 1944
Tòa Soan và Tri-Su 76, Rue Wiclé - Hanoi - Tél. 479

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 4229

MOI SO ba tháng 4.00
cứ tháng 8.00
n độ năm 15.00
0\$35 CHINH-PHU
GAP ĐOL

TỔNG-TU VÀ NGÂN-
THIẾU XN CỬ VÊ
La DIRECTRICE của
TUAN BAO
ĐÁN-BA
76, Wiclé - Hanoi

LUỘC THUẬT MỘT BÀI
DIỄN VĂN CỦA PÀ MARIA MONTESSORI

CHÍNH CON TRẺ ĐÃ SINH RA NGƯỜI LỚN

(Tiếp theo)

NHỮNG « thời kỳ cảm thụ » chính là phần tinh-tủy của đời trẻ con, và ta rất ngạc nhiên mà nhận rằng những đặc tính, — cả đến những đặc tính hoàn toàn thuộc về tâm trạng như khả năng tự định phương châm, như trí nhớ, như tiếng nói, — đều cấu-tạo nên được là nhờ một lúc cảm-thụ, mạnh mẽ, rồi lại biến đi, không để lại dấu vết. Còn lại cái gì tức là « bản ngã tâm hồn » (caractère psychique) nhờ đó mà người ta định được phương châm, nhớ được chuyện cũ, nói được thành lời. Ta được quyền hỏi, tại sao trẻ lại có thể học được hết những âm thanh của tiếng mẹ đẻ, mà lúc nhớn lên, khi đã là một người, rõ lại khó khăn chập vập, cần đến nhiều thầy mới học được một thứ tiếng ngoại quốc. Tại sao đứa bé lại nhận được tiếng người nói, giữa tất cả các thứ tiếng khác? Tại sao nó không xủa như chó xủa, hót như chim hót, mà lại nói tiếng người. Nó sở dĩ dễ cảm vì tiếng người nói hơn vì những tiếng khác là tại trong thời kỳ cảm thụ đã có một linh tính thúc dục nó đi tìm lời nói,

Trong thời kỳ cảm thụ ấy, âm thanh lời nói có sức hấp dẫn nóng như lửa: ở trẻ dường như có một

(Xem tiếp trang 9)

CÙNG CÁC BẠN: Vì nhà in thiếu thép khâu báo, nên từ kỳ trước chúng tôi đã in lồng một khuôn vào giữa số báo Mong các bạn sẵn kim chỉ khâu dùm trước khi đọc. Vạn cảm. T. B. Đ. B.

Kỳ trước vì một số suất nên
âu chuyện riêng, thứ nhất
thiếu hẳn một đoạn cả câu
hỏi và câu trả lời thành vô
nghĩa vậy kỳ này đăng lại
xin các bạn đọc giả, nhất
là người bạn hỏi câu chuyện
đó thứ, lỗi cho!

Hỏi mẹ tôi đã hứa gả tôi cho
một người xưa kia cũng là
bạn học với tôi. Chúng tôi chỉ
đợi ngày làm hôn lễ nhưng
nay bên ngoài và bên bạn tôi
chê cười và dèm pha cuộc
nhân duyên của chúng tôi rất
nhiều vì chồng chưa cưới của
tôi đã có một đời vợ, chàng
đã bỏ vì trước chàng bị ép
hợp mà lấy, cả cha mẹ bên
chàng cũng đã ưng thuận sự
ly dị đó, song lẽ bên bạn tôi cứ
chê riếu tôi lấy người chồng
đẻ vợ và trước kia yêu quý
tôi bao nhiêu thì tới nay đều
khinh dể tôi. Tôi rất đau buồn
và chỉ muốn đi ở với họ hàng
nơi xa.

P. L. (Q. N)

TRẢ LỜI Cô làm quá! Can
gi lại luận khổ một cách vô lý
như thế! Nếu chàng vẫn ở với
vợ và cô xúi bẩy chàng để vợ
lấy cô, thì dư luận chê cười cô
mới chính đáng, chứ đằng này
vợ chàng đã bỏ vợ từ trước,
đâu không lấy cô thì chàng vẫn
phải lấy người khác làm vợ
kia mà? Cuộc nhân duyên
của cô với chàng là chính-đáng
lắm ai chê cười dèm pha chỉ
là người xấu bụng. Khuyến cô
vấn đã sắp đóng thuyền, đừng
lìm ngay công chuyện cho
duyên dắm thắm hoá duyên
bè bằng nữa, phải trọng cái
hạnh phúc của mình hơn là
cái dư luận vô lý của mấy cô
bạn thân. Thứ hỏi già đời cô có
thể ở mãi bên bên với mấy cô
bạn thân kia được không?

Và các cô bạn thân kia có thể
ở vậy mãi để kết bạn với cô
không? Người đàn bà không
nên trọng tình bạn trọng ý
kiến của bạn đến nỗi định đoạt
của nhân duyên của mình
theo ý kiến bạn. Phương ngôn
có câu «Lấy vợ, (hay lấy chồng
cũng thế) thì cưới liền tay,
chứ để lâu ngày lắm kẻ dèm
pha» cô nên nhớ.

HỎI — Cô A và cô B là hai
chị em ruột. Chị (A) có chồng
và có nhiều con. Em (B)
cũng đã có chồng và có con
gái (X) chẳng may cô B. góa
chồng, Mãn tang về làm lẽ cô
A. và có con gái (Y) với
chồng cô A.

X. con người chồng trước
cô nhiên là cháu cô A và gọi
các con cô A bằng anh hay chị.

Y. theo phong tục phải gọi
mẹ đẻ là «di» gọi cô A là «mẹ
già» Vậy thì Y. đứng một
hàng với con cô A vì cũng cho
chỉ khác mẹ. Vậy thì Y. gọi
X. là chị hay em? X. tuy đẻ
trước song chỉ có địa vị là
cháu cô A.

Y. tuy đẻ sau nhưng lại có
địa vị là con cô A (gọi cô A là
mẹ mà chỉ gọi cô B là «gi»)

VÔ DANH

**Yêu dân nhưng
không nịnh dân**

TRẢ LỜI. — Trong ngôn
ngữ nước mình có nhiều
tiếng xưng hô quá nên tuy
có rõ ràng tách bạch hơn
sự xưng hô của người Pháp
thí dụ về các tiếng riêng biệt
để chỉ rõ chú, thím, cậu, cô,
di, mẹ không như pháp ngữ
chỉ có tiếng oncle và tante,
nhưng ở vài trường hợp nó
trở nên phiền phức, thí dụ
một người đàn bà chưa đến
tuổi già cho người ta gọi được
bằng «cụ» song lại có con
dâu, và con dâu theo lời bảy
giờ đã có chồng tất người ta
phải gọi bằng «bà» đôi trước
cả hai mẹ chồng, con dâu
nhà ấy, thực khó xưng hô,
không lẽ gọi mẹ chồng cũng
bằng bà, gọi cô dâu cũng bằng
bà nốt. Tuy có tiếng «mẹ»
để gọi người con dâu bằng
tiếng «mợ» ấy chỉ người
trong thân quyền hoặc bề trên
mới dùng được. Cũng vì sự
giàu tiếng xưng hô ấy nên
người mình càng cần trọng
sự xưng hô muốn được gọi
đúng theo cái địa vị mình.
Đúng và còn muốn vượt hơn
nữa, chỉ một sự xưng hô làm
lắm, sai chệch đi là đủ làm
nảy ra sự lồi thối bất bẻ. Theo
ý tôi cô Y. vẫn nên gọi cô X.
bằng chị. Bởi hai lẽ cô X. đẻ
trước và hơn tuổi cô Y. nhiều.
Cô Y. đẻ sau còn nhỏ hơn
không nên trịch thượng đem
cái «địa vị mợ» của mình
để đòi làm «chị» người chị
của mình. Song nếu thế mà
các bà mẹ, (vì chuyện tuy nhỏ
song có lẽ hai bà mẹ cũng
can thiệp chứ chẳng không),
không cho là ổn đáng, thì
khi còn ở nhà X. Y. cứ nên
xưng hô nhau bằng tên, sau này
có chồng con và có tuổi thì
gọi lẫn nhau bằng «cô» hay
«bà».

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI CỦA THU-THU — (XEM Đ. B. TỪ SỐ 225)

Tuy nhiên Mỹ không phải là một người, ngoài sự học ra, không thiếu điều gì nữa, Mới gặp Phương, Mỹ đã có cảm-tình và nghe một vài bạn đồng học ca tụng sự giỏi giang thông-minh đặc biệt của Phương ở tan trung học, Mỹ càng quý trọng Phương. Trong lớp học hơn hai chục người, Mỹ riêng chú ý đến Phương. Cho nên thái độ thân thờ của Phương không khỏi mất Mỹ Thoạt đầu nàng ngạc nhiên thấy Phương học hành chẳng có gì là xuất sắc như lời các bạn ca tụng. Nhưng một đôi khi sự xuất sắc của Phương vụt lộ ra. Ấy là trong những trường hợp mà các bạn đồng học bị bí trước lời cắt vắn của các giáo sư hay còn ngớ ngẩn chưa lĩnh-hội được lời dẫn giải. Xuất sắc trong một lúc thế, rồi Phương

lại trở về với cái địa vị lẽ mờ của một sinh-viên học-hành vào hạng trung bình, không được giáo sư chú ý hoặc bới cái giỏi dang hay cái kém cỏi của mình. Trong sự học hành khi ấy, Phương thật giống con mèo lúc nào cũng như lim dim ngủ để rồi một đôi lúc bừng tỉnh giấc, chồm lên, làm cho mọi người chung quanh giật mình.

Mỹ hiểu ngay trong tâm-trạng Phương tất có một điều gì khác thường. Nàng muốn hỏi la hỏi bạn, nhưng tính tình Phương vốn vẫn kín đáo, bề ngoài lúc nào cũng như thờ ơ lãnh đạm, đến khi trong tình thân có cơn khúng hoảng, Phương càng ít nói, càng làm li hơn. Thái độ ấy thật chẳng có gì để khuyến khích Mỹ trong sự lam thân, gạn gùng tâm sự với Phương! Mỹ đành kín đáo dù là một mình. Nàng đi lại nhà Phương. Mỹ hiểu gia cảnh của Phương. Mọi hôm chính Mỹ được nghe bà Ký phàn nàn:

— Không hiểu sao các cô lại đâm gạn học thêm những mấy năm nữa làm gì? dạy học làm cô độc lương bổng cao, chả hơn ư?

Câu nói tuy vô tình nhưng càng đưa mỹ thâm đảo thêm gia cảnh của Phương. Khi biết Phương kèm học trò buổi tối Mỹ yên trí ngay sự bán bách là nguyên nhân nỗi buồn bã ưu sầu của Phương. Tình cảm

càng thêm lai láng. Lòng thương bạn cộng với lòng nghĩa hiệp tức một tài năng xuất sắc bị ngăn hãm bởi tiền tài khiến Mỹ không ngần được lòng dè dặt, một hôm đột ngột hỏi Phương:

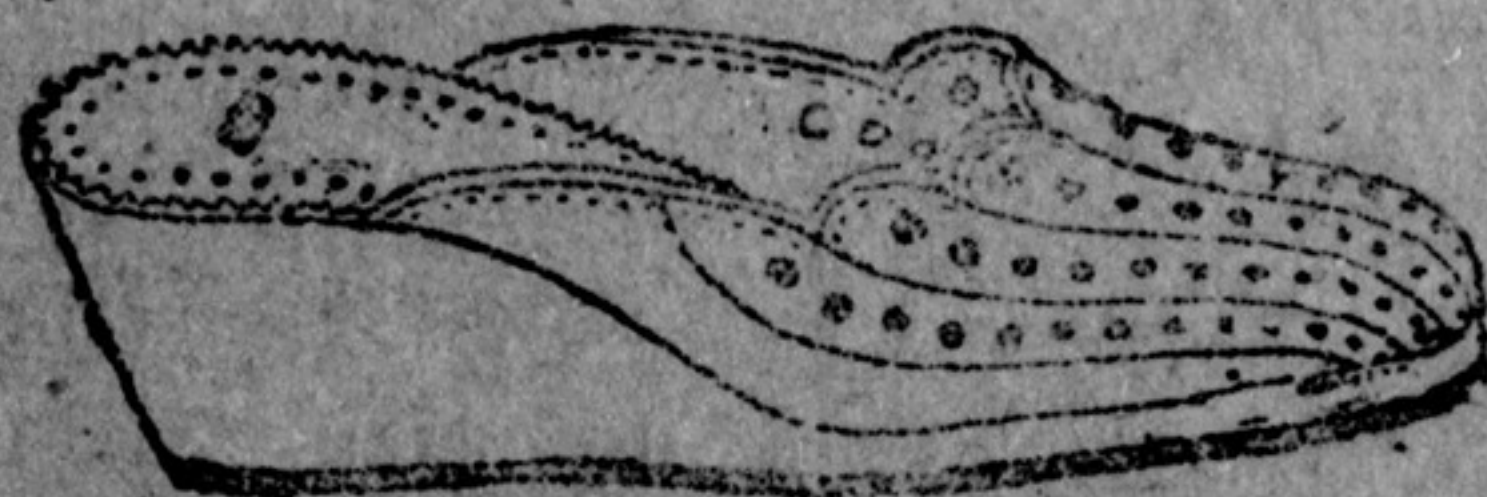
— Phương dạy học tôi như vậy vừa hại sức khỏe vừa mất cả thì giờ học. Nếu Phương coi Mỹ là thân thì từ rày Phương cho phép Mỹ được...

Mỹ chỉ nói được đến thế. Nàng trở nên ngượng nghịu lúng túng không nói tiếp được hết ý mình. Nhưng Phương nghe Mỹ nói thế là đủ hiểu. Nàng dờ người, ngạc nhiên đến thành mất cả trí giác trong một lúc. Rồi mặt Phương dần dần đỏ, đỏ đến cả chân. Đó là Hai mắt Phương lộ một vẻ giận dữ. Mỹ đâm ra, sợ hãi, hỏi bạn sự đường đột của mình, Nàng hết (Xem tiếp trang 10)

QUÊ LAM

8 rue de la Lague HANOI
(PHỐ CHẢ CÁ)

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tín nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu sandales mùa hè để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính phải công.

Quý bà!
Quý cô!

Muốn có giày tốt, đẹp bền và dễ đi, không đâu sánh kịp xin mời lại hiệu:

QUÊ MIÊN

36, Phố HÀNG BÒ
H A N O I

sẽ được
như ý!

Trong nhà chúng ta, nhất là nhà có nhiều trẻ em, chẳng nhà nào là thoát khỏi không nuôi một người đây tờ, một thằng nhỏ, một con sen hay một u già.

Xong tôi chắc một trăm nhà thì chỉ độ 2 ba nhà là nuôi người được lâu có thể gọi là nghĩa học, còn ngoài ra thì chỉ nên không ba bảy hai mươi một ngày thì cũng chỉ một năm, hoặc nhiều lắm là hai năm.

Cũng có nhiều khi đây là tại chúng, đừng nói này, trông núi nọ ở đây cho là khổ muốn đến nằm cơm nhà khác. Nhưng cũng nhiều khi tại bà chủ ông chủ ác nghiệt quá. Hoặc hờm mình có của nuôi người mà hành hạ cho bỏ tiền công.

Không nên thế. Vì mình có của thật. Xong người ta cũng có công. Công và của phải bằng nhau. Tôi thấy nhiều bà chủ nhà hề đây tờ ốm được một hai hôm còn im, chứ đến ba hôm là y như tiếng nhẹ tiếng nặng. Chính tại tôi đã được nghe thầy bà chủ nhà hàng sớm mắng con sen một câu vắn quá làm tôi nhớ đến bây giờ. «Ồi chào ôi! cái của này đến phải khừ thôi, chứ tháng tư đau máu, tháng sáu đau lưng, tháng bảy ngồi đứng ăn cơm giá bữa, tôi cũng đến chịu».

Theo ý tôi nghĩ, ai cũng muốn khỏe mạnh mà làm việc chứ còn ai muốn vờ ốm mà nằm đắp chiếu một chỗ mà rên khừ khừ làm gì. Nếu

mình mà : « Con lành con ở cùng bà, vang mình sốt mấy con ra ngoài đường » thì còn làm sao mà nuôi được người ở lâu dài nữa.

Khi người làm với mình ốm, hãy đến thăm luôn, đừng sợ phiền phức, hãy chăm nó một tý. Một vài viên thuốc cảm hoặc lọ dầu. Thế cũng để đến lúc khỏi nó nhớ ơn mình mãi. Hoặc phải khi có người nhà chết, nó muốn vay tiền, các bạn đừng hẹp lượng gì một hai đồng bạc mà không cho vay, Phiền là lúc nào mình cũng giữ của nó một tháng công ở lại.

Nếu là đưa ở gái, các bạn hãy khuyên nó để dành tiền, phòng lúc ốm đau hoặc có về nhà, đi buôn bán cũng có đồng ra đồng vào, khỏi phải nhờ ai. Và nếu có thể, thỉnh thoảng xem ra nó ngoan ngoãn để báo, chăm làm, bạn hãy thưởng

cho nóc áo cánh cũ hoặc một vài hào thêm vào. Nhưng tiền ấy chỉ, bớt đi một cuộc xe mà thành ra mình là người rộng rãi.

Tôi còn thấy nhiều người bắt đưa ở làm quá sức, chưa hết việc này đã sang việc khác. Đây là các bà ấy tham công tiếc việc, xong như thế không phải. Văn biết là phải làm cả ngày, Nhưng sau khi ăn xong nhất là mùa nắng này cũng nên cho người ta nghỉ một lúc, hoặc làm những việc vặt trong nhà. Chứ đừng nên đang giờ trưa mà bắt đi gánh nước.

Nếu có sai báo điều gì thì tôi khuyên các bạn nên nói cho đúng đắn. Đừng nên mặc cả rằng làm hộ cho tao rồi tao cho cái này, cho cái nọ, hãy trông nom đến nó xong không phải lúc nào cũng đánh đập. Đừng nên khoe tiền, hoặc đêm tiên trước mặt những đứa ở. Đồng tiền hay làm mất trí người ta.

Còn đây là vấn đề công xá, hãy biên cẩn thận ngày họ vào làm, vay báo nhiều. Để lúc tính tiền cho khỏi nhầm lẫn. Đừng nên bớt số hoặc nó có đánh vỡ cái bát cái đĩa mà trừ vào tiền công.

Không nôn bao giờ mắng đây tờ trước khách lạ đây là một sự bất lịch sự với khách và đối với chúng nó thật là sự sâu hỏ vô cùng.

(Xem tiếp trang 10)

Mùa hè năm nay

HÃY ĐỌC

CHƠI HÈ

ĐẶC - SAN VĂN - CHƯƠNG

Bài của :

Đào-Phi-Phụng, Tố-Liên,
Trịnh-Tiên, Ngọc-Trân,
Lê-Đình-Ngân, Trần-
Thanh-Địch, Tố-Trai,
Mộc-Lai, B. Đ. Ái-Mỹ...

Với một phụ-trương âm-nhạc
của M.L. Trịnh bày mỹ thuật Giá 1\$80
Ở xa gửi thư cho : M. Bưu-Đạo
8, RUE COURBE - QUI-NEON

XẾ CHIỀU

Trên cánh đồng xanh nắng nhạt dần,
Tơ chiều trên lúa rụng phất - vờn.
Hương soi nhẹ - nhẹ như mon - trón,
Nhánh cỏ non mềm dịu dưới chân.

Tôi tưởng nghe văng tiếng nhạc chiều,
Của hàng tre nhỏ lướt xiêu - xiêu.
Và trên mái biếc làng xa thăm,
Khói uốn mình dang dang mỹ - miều.

Không dung lặng - lẽ giữa không gian,
Đôi cánh mây tô nét dịu - dàng,
Tôi bỗng bàng-khuâng niềm tưởng nhớ,
Khi lòng xây giá giấc hương - quan.

Trong bóng chiều đi tôi đã nghe
Qua làn sương biếc mở màn thơ,
Bao nhiêu dấu - vết ngày xa - cách.
Nhịp với chuông vang tiếng nào - nề.

(Rút trong tập Xế Chiều)

Kim-Lăng T. H. H. (Duyên-hà)

RĂNG LÊN

Trời đất bằng xanh ngổ nắng lên,
Phượng đông nhường có vạn cây đèn.
Trong mơ, tiếng sẻ rung cành nhỏ,
Thức giấc, hương nhài thoảng gió êm.
Rực - rỡ mây bông viền chỉ bạc,
Long - lanh hạt ngọc rắc đầm sen.
Đầy song nắng bạc tràn lênh - láng,
Bóng lá tường - vi động cánh rèm.

BÀNG - BẢ - LÂN

(Hè 1944)

CHIỀU MỘNG XƯA

Người xưa tìm lại thu : âm trước
Lê lá còn vương nỗi nhớ nhung...

Tìm đến bờ thành giảng thúy lưu,
Giòng xanh lưu luyến nắng vàng tơ,
Qua vườn Lâm Thúy son chưa lạnh
Tờ sách xe dòng hương ngát thơ.

Nhạc ngựa reo dòn chân chậm chậm
Tường đông ong bướm lạc đường hoa
Xuân đầm thanh ý niềm trinh bạch.
Tùng cách, lan trùng, liễu thướt tha.

Sáo ngọc án mờ lồng tịch tịch,
Loãng pha ngày cũ ít mùi hương.
Mai vàng theo gió vương chân khách,
Trà lạt, đâu rồi tri - kỷ - hương?

Chìm nặng cơn say choáng tỉnh giấc,
Chiều hung hung gọi mái Ba-dinh.
Chuỗi ngày sông núi kiếm tư thất.
Người mộng đang còn mơ áo xanh.

CÔ THYM

(Sông Ly Ly)

ĐINH luật cung cầu không được thẳng băng, nhưng dù sao chẳng nỡ, bên nọ vẫn cần phải tiếm tiếm đôi với bên kia: bên cung không thể quá nhẹ hơn bên cầu được. Bởi thế, ta thấy nghề trồng bông, trồng gai, chăn tằm — những nghề mà xưa kia ta sao nhãng — nay được khuyến khích trưng trong một phạm vi rộng lớn. Lại còn công cuộc

bồn chữ sớ sãi ấy còn mang một « ý nghĩa tinh thần » sừng sững — chính kẻ viết những dòng này một phần lớn đã hướng về các ý nghĩa sau trong khi nói chuyện cùng bạn đọc thân yêu.

Những đoạn trên cho ta rõ, đồng thời với ý-niệm khinh rẻ đất-lai, thanh-niên đã không ngần ngại mà đập đổ phăng cả nền-nếp cũ.

Gồng như một lão chài-ngư biết mình lạc lối trong sương mù mà vội tìm đường quay lại, phải trẻ ta ngày nay, hơn bao giờ hết, lại háng hủi kêu gọi nhau quay về với nền tâm lý cổ xưa.

Những hành-vi « tái hoa, sơn trẻ » tự nhiên bị trừ liệt,

CÂY CÂY VƯỜN...

KHẢO-LUẬN VỀ MỘT KHẨU-HIỆU CỦA THANH-

chăn nuôi gia-súc, công cuộc chế-hóa các vật liệu thiết dụng đều đi theo cái nhịp mở mang đáng mừng.

Càng còn một điều kiện nữa khiến nhiều người trong lúc này thấy ưa thích nghề nông: đó là sự lên giá rất cao của các nông sản.

Song lẽ mặc dầu vài lý lẽ phụ thuộc không quan hệ mà chúng ta vừa xét qua, ta vẫn phải lay lăm mừng khi thấy cái nghề vốn của tổ tiên truyền lại cho ta, sau một thời kỳ suy-vi, nay lại được đề lên hàng danh dự tối cao.

Sau khi đã suy luận về cái « nghĩa vật chất » của khẩu hiệu « Quay về đồng ruộng » ta cần phải hiểu thêm rằng

Tất cả những phong trào cá nhân, duy vật xưa kia sôi-nổi thế nào, thì nay bị mặt-sát thế ấy.

Auguste Comte, một triết-học gia thiên về thực nghiệm, đã nói: « Nhân loại gồm có nhiều người đã chết hơn là nhiều kẻ đang sống » (L'humanité se compose plus de morts que de vivants.)

Nhờ các trường hợp do thời thế gây nên, chúng ta hiểu rằng những tinh-hoa của tiền-nhân để lại có nhiều khi — cạnh đẹp để biết chừng nào và cái xã hội ngăn nắp của ta sở dĩ cấu-tạo nên chính là vì các bậc đã khuất từng bồi đắp nó bằng những nguyên tắc luân lý cao-siêu.

Ta cố gắng đề tiên lên đến đài văn-minh rực rỡ, thật là một lý tưởng sáng láng. Nhưng có phải rằng cứ khi muốn tiên thì phải lật đổ

GIA-CHÁ

(Tiếp theo) kỳ trước. — Bột mì, bột gạo. b) Nước dùng cổ bát bao giờ nấu rồi và thật ngọt. c) Vây phải luộc gọi là ăn giai lắm. d) bột trước phải ngâm vào trong một chút nước rồi đổ bột phải đổ từ từ, vừa đổ vừa khuấy bột loãng có thể cho thêm bột.

VÂY NẤU CẢI DÙNG. — Vây luộc nước dùng vào sòng đun sôi; cho vào nhỏ lửa. Lấy hai miếng thân gà đã rửa sạch, đã hai lòng đỏ trứng gà, lấy dưa khuếch gà một bát nước dùng đã nguội, đánh tất cả lên trên một cái rổ con hay một tấm giấy gân gà và ngồi trứng bo đi. Đổ nước dùng, vừa đổ vừa khuấy (nước dùng cho sôi, vì nước dùng sôi, sẽ sôi trâu ngay) Liền chắt trứng và thịt vào vây ra ngay, trên rắc jambon thái chỉ,

Nấu cách này chỉ hai lạng vây, ba lạng gà, hai trứng. Múc ba bát vừa.

VÂY NẤU ĐỘN. — Măng trẻ luộc thái chỉ để chung vào một rổ. Thịt lợn luộc riêng. Hành tây thái chỉ. Cho vào nồi đun sôi, thả vây vào nước dùng, nấu chín vây ra. Để chắt trên bếp cho khô chảo gạt hành và thịt gà, thịt lợn vào chảo đun sôi, đổ độn đã kể trên vào với thịt, sau múc ngập độn, đun vừa sầm sập nước sôi trên. Chung quanh vây, bày giò lụa, chả. Cách nấu này chỉ dùng vào những bữa

những đức tính di truyền của ông cha đâu?

Việc thế-giới làm ta mở mắt ta đã lắm đường; nhưng mây thay tạc chưa đi xa quá — Ta

hãy chờ đủ thì giờ để hỏi-cái
Tựa hồ phong trào « độc
kinh cửa quốc » (1) đã nổi
lên ở sự Trưng hòa cách đây
mười năm, lòng gió vẫn

HANH

mỳ, bột nếp đục không dùng
ao giờ cũng là nước dùng gà
phải luộc cho mềm, chờ dùng
trước khi cho vào nước dùng,
chút nước dùng để nguội. Khi
đỗ vừa khuấy, sau này nếu
bột vào được

Luộc như đã nói trên. Lọc
cho vậy vào, để ấm ở trên bếp
gà đã nhỏ biển, trộn vào thăn
lúa khuấy đều. Rồi đổ vào thịt
bò, đánh cho tơi thịt ra. Chút
ngay một cái lọc (passoire) lọc gạn
đi. Đổ nước thịt ấy vào song
(nước dùng phải vừa nóng chứ
không, sẽ làm cho trứng gà thành óc
và thịt gà vừa làm đậm sồi, mức
hải chỉ, tiêu và lá mùi.

vậy, ba bát nước dùng, hai thăn

luộc rồi, củ đậu, su hào, bắp cải
Thịt thăn gà, thăn lợn thái chỉ
Cho vào chảo một bát nước dùng,
nấu một bát, gần cạn nước mức.
Cho chảo, đổ vào chảo hai thìa mỡ
vào sào đều. Rồi đổ tất cả các thứ
sau mười phút. Sẽ đổ nước dùng
vào nước. Múc ra bát, bày vậy lên
trên lửa, trứng tráng mỏng thái chỉ
trứng bừa cỡ [thường. (Còn nữa)

VÂN-ĐÀI

chương đang thời trên giải đất
Việt-nam hiện chứa đầy hương
vị cổ điển. Sách báo đều ca tụng
những vẻ hay vẻ đẹp của luân-
lý Khổng Mạnh, Mặc Lão, nhân

vật trong các tiểu thuyết đã
trút hết những cứ chi lãng
mạn mơ màng tác giả của
chúng đã biết kiêng nể dư
luận mà chỉ cho chúng hành
động theo lẽ phải, hoặc lấy lẽ
phải mà khen ngợi hay chê
bai các hành vi của chúng.
Như vậy, khối óc của người
đọc đã thấy ngay trong cuốn
sách con đường đúng theo.
Ta thử tưởng tượng nếu các
tiểu thuyết lãng mạn tôn thờ
chủ nghĩa cá nhân tự do cứ
đua nhau ra đời luôn trong
vòng trăm năm nữa, thì trình
độ hạnh-kiểm của thanh niên
nam nữ đối bại đến cực nào

Có nhiều nhà văn sẵn bầu
nhiệt huyết với phon: hóa,
chịu khó kẻ câu trình bày
những tư tưởng uyên thâm

người ta theo một con đường:
con đường ấy là « đạo » là lẽ
phải. Suy theo một lý thuyết
của Phật-giáo, khi mà lẽ
phải đã hoàn toàn chi phối
chúng sinh, thì « đạo » — bất
cứ là một luân-lý nào, một
tôn-giáo nào — sẽ hóa vô
công hiệu. Gái kết quả đẹp
ấy, ta không thể mong sẽ thực
hiện một cách triệt để ở nước
ta và cả trên khắp mặt đất
nữa; nhưng ta vẫn có hy
vọng nó sẽ thực hiện dần
bấy phần — Bây giờ ta sẽ thấy
những điều khắc nghiệt kia
không mấy may làm bạn cực
lòng ta, đời ta: Vì ta đã « đắc
đạo » — « đắc đạo » theo ý
nghĩa tương đối chứ không
đám theo ý nghĩa tuyệt đối.

Có tin tưởng như vậy, ta
mới biết không nên chê trách

NGHIỆP NÔNG-GIA

... NIÊN HIỆN - THỜI. — (TIẾP THEO VÀ HẾT)

của cổ nhân hoặc những thành
tích vẻ vang của lịch sử. Các
bản phiên dịch hoặc phân
tích cổ-thư xuất bản thật
nhiều. Có lẽ thời này hơn
thời nào hết, nên luân-lý
Á-đông được tôn sùng một
cách mãnh liệt và thực tâm.
Tôi nói « thực tâm », vì xưa
kia,, nhiều khi người ta bị
bắt buộc phải trau dồi luân lý
mới có cơ thành đạt ở đời.
Nhưng ngày nay trái hẳn:
Không bị bắt buộc một cách
gắt gao, người ta vẫn vui lòng
hoan nghênh những điều lẽ
giáo trang nghiêm.

Những điều lẽ giáo ấy, tuy
có đôi khi khắc nghiệt, nhưng
chỉ có một mục đích là hướng
dẫn khối óc rất dễ lầm-lạc của

ràng tinh thần của nên giáo-
dục đông phương đã bị lỏng
trong một khuôn khổ quá ư
hẹp hòi. Và cũng sẽ không
lắm tưởng rằng cái tinh thần
cổ hủu, ấy đã làm tê liệt sự
phát triển các năng lực của ta.

Tuy nhiên, điều tôi cần là
không bao giờ ta được quên
rằng nhất nhất cái gì của ta
cũng là hay và cái gì ở ngoại-
phương đưa đến cũng là dở
—Ta phải biết suy xét để dung
hòa cái hay của người với
cái đẹp của ta: ta sẽ có một
căn bản tinh thần vô cùng
rực rỡ.

Trí phân đoán sáng suốt
của ta sẽ giúp ta một cách
đắc lực trong cái công việc
khó khăn này.

NGOC-HOÀN
Avril 1944

CHÍNH CON TRẺ ĐÃ SINH RA NGUỒI LỚN

((Tiếp theo và hết))

miếng sắt đã nung cực đỏ chỉ chờ để búa để thay hình : những giây thanh huyền (cor-des vocales) bắt đầu rung rung, vài thớ thịt, lưỡi, thịt má điều hợp theo một trật tự rất ngoạn mục : đứa trẻ nhắc lại được âm thanh nhắc lại được lời nói. Nó đang câu tạo một trong nhiều biệt tính của loài người : biệt tính có thể truyền bá được tư-tưởng bằng lời nói để gây-dựng cuộc nhân-loại cảm-thông, thân ái.

Nếu trẻ bỏ qua thời-kỳ cảm-thụ thì nhắc lại được những âm thanh lời nói là một việc vô cùng khó khăn. Cho đến nhón lên, có học và nói được một thứ tiếng nào ngoài tiếng mẹ đẻ, thì vẫn còn một điều không được hoàn-toàn, ta thường gọi là « giọng ngoại-quốc » (accent étranger).

Giờ thì chúng ta đã hiểu được tại sao không thể xét trẻ như xét một sinh vật có những biệt tính đã nhất định ; tại sao không thể đập nặn nó ở bề ngoài, như đập nặn một bức tượng hình.

Có thể đem ví trẻ với một khối hóa-chất, đã nung thành trắng và lại có tính nổ. Tâm-chất của trẻ đang nung nung một chương-trình hành-dộng, và tất cả nghị-lực tâm-trí của trẻ đều nhờ vào sự sáng suốt trong tâm hồn để thực hiện chương-trình đó. Những đặc tính của cá-nhân đều câu-tạo và cô-định bằng lòng nhiệt thành, — ngọn lửa thiên-nhiên, — chứ không vào lúc tâm-hồn nguội lạnh.

Vậy nói đúng ra, chúng ta không được bảo đứa trẻ đang lớn, mà phải nói rằng nó đang luyện một bản-chất. Nếu tìm cách ngăn-trở nó những sự cố gắng câu-tạo của trẻ, thời lớn lên, bản chất nó sẽ không hoàn toàn, có khi sai lạc hẳn bởi vì nếu ta cản trở, làm lỡ dịp thuận tiện do lúc dễ cảm thụ mà có. — của trẻ, thì tất cả sức nảy-nở của nó như người lạnh hết, chẳng khác gì một thỏi sắt, nung rồi lại để nguội còn rèn theo kiểu mẫu làm sao được ?

Tất nhiên trong những thời kỳ dễ cảm thụ trẻ cần phải được che trở và cần nhất sự giúp đỡ do một hoàn cảnh thích hợp với những nhu-cầu của nó. Sự thiếu thốn những phương cách hành động trong lúc trẻ đang ở thời kỳ dễ cảm thụ, sự người lớn chúng ta nghịch đối với chương trình đào luyện tính chất của trẻ, sự thiếu thốn và sự nghịch đối ấy không vấp phải một vỏ ngoài lạnh lẽo, mà lại vấp ngay

với một khối đang lúc bị run đến cực độ. Do sự đụng chạm ấy, sẽ nảy ra những tia lửa phá hoại bản chất người thành nhân sau này. Những sự sai lạc, — bởi sự đụng chạm mà ra, đổi thành những thói tật đã được các nhà tâm lý học giải phẫu nguyên ủy, và công nhận rằng những sự bạc-nhược, không tự tin, đều bắt đầu từ lúc trẻ còn thơ ấu không phải mới có từ lúc trẻ đã hiểu biết chút ít để tập nhiệm

Nhà những sự giới trá, rút rút, hà tiện, ham thích, ích kỷ các nhà giáo dục thường gặp ở học trò, đều do những sự sai lạc đã xảy ra trong lúc trẻ đào luyện bản chất của nó.

Từ xưa đến nay, con trẻ ăn ở thế nào, ta quan sát nó như thế, với những tật xấu, óe bướng bỉnh, sự lầm lỗi. Chúng ta có biết được điều gì về con trẻ cũng mới chỉ là cái vỏ ngoài để che đậy bản tính thật của nó. Tất cả những sự sai lạc vô tình hay vô ý đều là kết quả của một cuộc tranh đấu không với chính đứa trẻ mà với chương trình đào luyện chất tính của nó.

Vấn đề nhi đồng to tát gò ở hai bản chất khác nhau ; một do những sự sai lạc gây ra một do sự hoàn toàn theo đúng chương trình câu tạo từng tính nết một của tâm hồn đứa bé phát định ra.

Dưới bộ dạng quen biết, chính đứa bé đang sống, chính đứa trẻ bị người nhón ngó nhận, chính nó mới có thể phát cho chúng ta hiểu được những điều bí mật của công việc đào luyện một nhân tính bằng cách tự nó phát lộ nó.

(Hết)

LƯU-ĐIỀU-TRANG

MỘT TỜ TUẦN BÁO
DÀNH TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
ĐỀU NÊN ĐỌC:

NUỐC NAM

Mỗi Số 9\$15

Một Năm 7\$00

Chủ Nhiệm

LƯƠNG NGỌC HIẾU

97, Phố Hàng Bài

HANOI

TÙ THỬA SƠ SINH

KHẢO - CỨU CỦA NGŨ - QUÝ - SƠN

TIẾP THEO

Cũng có khi người ta vút ra đường một đồng kềm. Ai có tính tham lam giờ vào kềm ấy cũng tức như người bán miếng voi kia vậy. Hễ bà con ta có dịp nào về nhà quê chơi, nếu ta thấy tiền của ai rơi ngoài đường ta cũng nên kiêng đừng nhặt, lỡ ra cũng bị đồ cung long thì khốn. Nếu ta bị đồ cung long thì suốt ngày hôm ấy ta chỉ đánh đồ đánh vỡ luận tay.

Ở các nước người, tôi không tìm thấy một sự kiêng nào giống đồ cung long của mình. Nhưng phong tục kiêng kỵ ở các nước kẻ cũng khá nhiều.

Trước khi đi đồ cung long, người sản phụ còn phải xông mặt bằng cách hơ mặt lên trên miếng than hồng bỏ muối. Cách này chắc là một cách vệ sinh chứ không phải có ý nghĩa ma quỷ gì như ông Dumontès đã nói (1)

Sau khi đẻ

Đẻ xong phải tắm cho đứa bé ngay, dầu nước nào cũng vậy. Nhưng người Ala ở Madagascar, hễ t r đứa bé xong rồi, họ còn bôi vào người nó một thứ nhựa cây lala (1) Chắc người Tanala làm như vậy cũng tựa như người Thái tắm cho đứa bé bằng nước lá chanh vậy. (2)

Khi đàn bà đẻ thì đẻ ở gầm giường một chậu than, làm như vậy người Bắc có ý để cho người mẹ được ấm áp sau khi đẻ, chứ không có ý gì về ma quỷ như ông Giran đã nói cho người Nam kỳ. Người đẻ xong ra bao nhiêu máu một nhọc và lạnh, nên muốn

cho sản phụ được ấm áp ta phải đốt chậu than để ở dưới gầm giường. Cũng có khi phải đốt nóng hòn gạch khô để vào bụng người mẹ cho ấm cả bụng.

Đẻ xong ở Nam kỳ người mình treo ở ngoài cổng một miếng gỗ đốt giờ một đầu. Làm như thế theo sách gia đình thung chi mà ông Lauder đã kể. là cốt để cảm đoán những người xưa nay vẫn đẻ khó, hay không con, hay đẻ bị băng huyết, hay đang bị tai nạn, không được đến thăm đứa bé. Theo ông Giran thì lại giảng nghĩa trái hẳn. Ông bảo đây chẳng qua chỉ là một cách hiệu báo cho người ngoài biết rằng đây là nhà có người đẻ, đừng ai đến mà sẽ gặp nhiều sự rủi ro.

Theo ý tôi, hai thuyết ấy nhầm cả.

Treo miếng gỗ đốt cháy giờ gia g như vậy chẳng qua chỉ để trừ những mãnh lực vô hình nó có thể đến ám ảnh người mẹ và đứa bé thôi, chứ không phải báo cho biết mà cũng không ngăn cấm ai cả.

Và lại người Nam vẫn hay

dùng sức thiêng liêng của hơi lửa để trừ tà ma. Ta cứ xem cách hành động của người sản phụ trước khi bước chân ra đường lần đầu sau khi ở cữ, và của cô dâu lúc mới về nhà chồng thì ta sẽ biết; trước khi đi, người sản phụ phải hơ mặt lên trên một miếng than hồng, trước khi vào phòng riêng, cô dâu phải bước qua một lò than.

Cùng một quan niệm ấy, người Thái dùng một miếng than cắm vào một cái que bằng tre (1) người Nam ngoài Bắc dùng cây vụn tuế hay vụn niên thanh để treo lên cửa buồng người sản phụ.

Muốn trừ ma quỷ khỏi đến ám ảnh một người mẹ và đứa bé, người Thái lại còn một cách nữa: lấy một sợi chỉ trắng thật giải buộc chung quanh nhà người sản phụ. (1)

Lúc người sản phụ Thái gần đẻ thì phải nằm lên một cái chiếu giải lên một cái phen có vẽ 39 cái vạch trắng bằng voi. Làm như thế là để trừ một thứ ma gọi là piseu (1) cũng tựa như người Nam mình rắc voi ở sân ngày tết vậy. (Còn nữa)

(1) Les Tork'nois, p. 23.

(2) Les Thai, BEFED., t. XVIII N 4, p. 33.

GIẤ MỘT TẤM ẢNH 9x12 CHỈ CÓ 0p.25

BẠN ĐỌC MUỐN CÓ ẢNH CỦA 40 NHÀ VĂN:

Phạm-Quỳnh, Nguyễn-văn-Vĩnh, Nguyễn-văn-Tổ, Trần-trọng-Kim, Dương-ba-Trạc, Phan-Khôi, Nguyễn-văn-Ngọc, Hoàng-ngọc-Phách, Ngô-lát-Tổ, Hồ-biểu-Chánh, Nam-Hương, Đào-trình-Nhất, Phan-trần-Chúc, Trần-thanh-Mai, Nguyễn-Tuân, Lưu-trọng-Lư Vũ-trọng-Paun, Bùi-thê-Mỹ, Tú-Mỡ, Nguyễn-Giang, Hàn-mạc-Tử, Quách-Tấn, Vũ-hoàng-Chương Phùng-lát-Dắc, Vi-huyền-Đức, Xuân-Diệu, Huy-Cận, Trọng-Lang, Tam-Lang, Thê-Lữ-Tân-Đà, Trúc-Khê, Nguyễn-triệu-Luật, Thiệu-Sơn, Trần-tuân-Khai, Đông-Hồ, Vũ-Bang, Đoàn-phú-Tứ, Hoài-Taanh, Đào-duy-Anh.

Xin gửi thư kèm ngân phiếu 105 cho Ô. AN-NGOC-PHUNG, Kiosque Thanh-Tao ở Vinh, vài ngày sau bạn sẽ nhận được 40 ảnh các văn cùng 1 lần mới 3 quyền ảnh văn niên đại 11, 12, 13 cũ VŨ-NGOC-PHAN, (gửi lối bảo đảm

NUỚC TRONG NGƯỜI

(TIẾP THEO TRANG 3)

sức giảng giải, mong làm cho đám bót sự giận dữ của Phương mà Mỹ cũng biết là chính đáng :

— Phương hiểu cho Mỹ. Quả là Mỹ thiệt tình yêu dấu, quý trọng Phương. Thấy Phương buồn bã, không thiết học hành Mỹ yên trí là... là Phương có những mối lo về tiền tài. Lẽ ra ở địa vị Phương Phương đã phải đi làm để giúp đỡ nhà Mỹ nói xong, thờ phác chính mình lại ngạc nhiên với sự

bạo nói của mình. Mỹ đợi Phương biến lộ một cơn giận dữ tàn tặc. Dù thế Mỹ cũng cam cam tâm, cũng há lòng. Nhưng trái lại đôi mắt Phương dịu đỏ, Phương dăm dăm nhìn Mỹ, nói vắn tắt một câu :

— Phương nghèo thực. Xong không khi nào Phương nhận một sự giúp đỡ của ai.

Rồi dịu giọng, Phương tiếp :

— Không phải sự nghèo túng thiếu thốn mới làm cho người ta đau khổ.

Giờ học bắt đầu, Mỹ. Phương cùng vào lớp. Mỹ không ngờ ngang vế lòng từ tặc của mình bị từ chối, Phương cũng không giận hờn vì Mỹ hiểu lầm, chạm lòng khí khái của mình. Cả hai lại như có vẻ hề hã. Hình như họ lĩnh cảm câu chuyện vừa vừa xảy ra là để mở đầu cho một mối thâm tình mà họ hằng mong đợi. (Còn nữa)

NUÔI DÂY TỎ

(Tiếp theo trang 4)

Đừng nên tỏ cho nó biết những sự bí mật trong gia đình và nhất là các cô gái thì lại càng không nên chơi với đứa ở, hoặc nghe những câu nhố to của chúng

Chúng ta nuôi người không bao giờ mà lại làm giầy cam đoan, phải không các bạn. Nhưng đã có giới các bạn ạ vì nếu mình ở từ tặc với nó không đánh đập nó thì dù thế nào chẳng nữa — tôi chắc chúng nó cũng muôn ở với mình.

Và nói theo được các điều trên kia thì thế nào mà bạn chả nuôi được người mà ngày xưa các cụ vẫn thường gọi là nghĩa bộc.

Phỏng theo báo Pháp
CÔ ĐÀO-MY

HÀNG ĐẶT VẢI KHAN

Mua được thước vải bây giờ thật đã là sự khó. Mua được vải rồi, chẳng may vớ phải bác phó may tồi, cắt vụng áo hồng lại là sự phiền; mà hiện giờ ít hiệu có tin nhiệm để ta giao hàng, đó là sự băn khoăn ! Thế thì mời bà và cô lại

HIỆU MAY LÊ-TÂM

30, Armand Rousseau — Hanoi
(PHỐ LÔ ĐỨC)

NBƯNG ĐẶC ĐIỂM CỦA HIỆU MAY PHỤ NỮ LÊ-TÂM :

- 1) Sự nhanh chóng và đúng hẹn.
 - 2) Khi giao hàng có Reçu.
 - 3) Tính hàng dùm rất đúng không sợ thừa phí vì hàng đắt.
 - 4) Đường kim chau chuốt.
 - 5) Kiểu mẫu rất thanh nhã.
 - 6) Chủ nhân rất lành nghề tiếp đãi nhã nhặn.
 - 7) Bà và cô ở xa đưa hàng chờ 5 phút được thử.
 - 8) Áo cần lấy sẽ xong trong 4 tiếng đồng hồ.
- Ai cần hỏi gì về sự may mặc biên thư về bản hiệu sẽ trả lời tường tận., nhớ kèm tem trả lời.

ĐÃ CÓ B Á N

TRÊN ĐƯỜNG NGHỆ THUẬT

VĂN HỌC BÌNH - LUẬN CỦA VŨ NGỌC - PHAN

In lần thứ hai, có phụ thêm chữ Hán và sửa lại rất kỹ — Quyển sách rất cần cho tất cả những người muốn hiểu rõ cách viết văn, các loại văn, đặc tính văn chương Việt Nam và mấy nước khác

Rất có giá trị, Giá 3\$00

CON ĐƯỜNG MỚI CỦA THANH-NIÊN

CỦA VŨ-NGỌC-PHAN

Quyển sách giáo dục thanh niên mà gia đình nào cũng cần phải có. — Giá 2\$20.

SÁCH DẠ - BẢN CỎ ĐẠI

thiên ký ức rất đặc sắc của TÔ - HOÀI

NHÀ XUẤT - BẢN HÀ - NỘI

Vũ gia trang — Thái - hà - áp — Hanoi

THU' TIN

TRA LỜI ĐEP

Đã nhận được mandats của
quí vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Quang Tuyên quang, bà Trần
Thiện Tường Thanh hóa, bà Trần
Tiền Hát Tỉnh, cô Đinh Nam Định,
ông Thảo Vinh, bà Văn đức Đan
Haidương, cô Ngọc Cấn Bắc Giang,
ông Mỹ gia Huân Haidương, cô
Thành tị Bình Nam Định, ông
Phạm sinh Đức Banmethuật, asso-
ciation scoute Quảng Ngãi, bà
Lương mạnh Khiêm Thanh hóa bà
Ngô văn Thân Đàm hà, cô Văn
Anh Láo kay, cô Nguyễn thị Du
Thanh hóa, cô Mộng Hiền Đap cầu
cô Lê Thị Huệ mossay, cô Hạnh
Thiên Xiêng Khuông, cô Lê yến
Quảng Ngãi, cô Trần thị Hảo Phan
thiết.

Ông THẢO Vinh. — hạn báo đến
1er-10 44 hết,

Cô IRENE SỬU Cánh hơ, mandat
nhận được rồi hạn báo đến 26-11-
44 hết.

Bà NGUYỄN VĂN TỰ Thanh
hóa. — hạn báo đến 25 9-44 hết
đã gửi hai số thiếu, sách hồng
hết.

Cô LÊ TRỊNH HOÀN Phố yên,
hạn báo hết từ 1-4.44 đã gửi 2 số
thiếu, số 193 hết.

Bà NGÔ HỮU NHON Pleiku. —
hạn báo hết từ 1-4-44.

Bà NGÔ VĂN THAU Đàm hà. —
6 tháng báo 8\$00 chớ không phải
5\$00

Cô THÀNH HẠ-cối đã nhận được
mandat và đã gửi số thiếu.

Cô NGUYỄN THỊ DU Thanh
hóa. — cho biết địa chỉ cũ ở đâu

Cô HOÀNG (Thanh-hóa). —

1.) Da nhờn thì hay sinh ra
tàn nhang. Tàn nhang theo
khoa học là một thứ nấm rất
hay ăn làn vì vậy có phải
chữa ngay. 2.) Mặt có đường
thông cả với mũi và miệng
những đường ấy tắc thì hay
sinh ra bệnh ngạt mũi, tiếng
nói không thanh. Hơn nữa
mặt sẽ có tia máu, có khi
thành đau mắt rồi hóa màng
hóa mộng. Bệnh tắc những
đường ấy kêu là Imperméa-
bilisation des voies lacrymales.
Có nên chữa đi.

Cô HIẾU (Hanoi). — 1.) Lait

de concombre dùng để làm
da hết nhờn, lait d'amande
làm cho da mịn, và về mùa
này, có thể dùng thay crème
để đánh phấn. Vui lòng mua
dùm cô cả hai thứ giá 16\$50
2.) Có pommade Trikegane
dùng cho lông mi và lông
mày song hiện thứ đó hết
rồi.

Cô XUÂN (Giadinh). — 1.)

Son Lenthéric I và Neu-
Jersey II đi với fard beau-
tiful rouge 2.) Son Neu Jersey
I đi với fardpoudre Cho-
Radia moyen. 3.) Son coty-
rouge Rubens đi với fard

Neu Jersey n. III. Với người
Việt Nam mình chỉ nên dùng
hai màu hòa hợp trên,
trần thì ba chổi quá không
hợp với với da. Có còn nhiều
những thứ đó rất quý vì hiện
ở Hanoi không đâu còn. Chị
chủ nhiệm Thụy An mong có
để lại cho một thời son Len-
théric I Hết bao nhiêu có cho
biết sẽ gửi tiền vô. Rất cảm
động về những lời thăm hỏi
của cô và xin cảm tạ cô đã
gửi cho bài gia chánh.

MINH - TÂM (Saigon). —

Vui lòng mua giúp, gửi 20\$00
tá cước. Có titre d'identité
lính được.

Cô PHƯƠNG (Haiphong). —

1.) Có đôi má ấy chớ bao giờ
đánh fard tròn, bôi từ gò má
xuống gần giữa má, càng
xuống dưới càng lợt dần 2.)
Lấy ngọn thời son kẻ đậm ở
vành môi dưới, thoa đều cả
phía trong môi, rất lợt ở
môi trên 3.) Đã gửi lai
d'amande

Bà BÍCH (Vinh). — 1.) Da

nhờn thì không nên dùng
crème, nên dùng lait d'aman-
de thay crème. Tối nào trước
khí đi ngủ cũng nên rửa
mặt bằng nước ấm ấm có
pha một chút borate de son-
de 2.) Dùng son màu rouge
n. 1.

Cô PHONG. — 1.) Có mới

có 17 tuổi, việc gì mà phải
hốt hoảng về bộ ngực. Một
hai năm nữa ngực sẽ nở
thêm anh có nghe ai mà
dùng thuốc bóp có hại. Sáng
sáng có nên làm 30 mouve-
ments respiratoires 2.) Khi đi
ra ngoài có thể phớt một
chút phấn màu ocre rosée,
chưa nên đánh má hồng và
thoa son vì còn ít tuổi.

ĐANG IN

GIA 6\$50

LÀM BÉP GIỎI

CỦA BÀ VĂN - ĐAI

Có ngót 1000 món ăn khác nhau
và nhiều thực đơn thay đổi.

IN BẰNG GIẤY TÂY

Sách in có hạn, ai mua nên giữ trước — Tiền cước 1\$20

thư và man-
dat để cho :

Mme Đào-Thị-Minh

118, Davillier
— HANOI —

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH **CON CHIM** 0p 50
 THUỐC - LY **CON CHIM** 0. 40
 THUỐC - HO. **CON CHIM** 0. 40
 CHINH - KHI **CON CHIM** 0. 40
 DẦU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1 p. 20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:
 NAM-TÂN 109, Bonnal Hảiphong.
 AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

THANH - HUONG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

===== HANOI =====

Đủ các thứ bánh mứt lời ta.

NHẬN LÂM : BÁNH ĐAM CƯỜI
 43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○
 H A N O I BÁNH SÈU, TẾT.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Ỗ nhị gì bằng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :
 Nhà lâu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng mở một kỳ

Muốn được sinh tươi,
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÀU SẮP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sư hóa-học JEAN BEYER chế-tạo.

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ONG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN : TAMDA & Co

72, WIELÉ HANOI 72,
 (CẦN NHIỀU ĐẠI LÝ CÁC TỈNH)

CÂN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-VĂN-HÀO (một tổ
 ông đức họ HẠO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều
 người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đờm. Có 2 hũ
 có hai thứ : 6p00 và 4p00 — hạng đặc biệt 3p00
 2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước
 Cốt Sâm Cao-Ly (còn sâm Cao-Ly dùng lấy nước cốt
 đại tài bổ dưỡng người già yếu Thanh niên nam nữ gây
 cảm, bạc chước. Vẻ

Vẻ lớn : 6p00 nhỏ 4p00 — hạng đặc biệt 3p00

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tândinh—Saigon

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦU - LONG - HOÀN

VÔ-DÌNH-DẪN

ĐÃ TỪNG LÀM DANH-DỰ CHO NGHỀ LÀM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 hoàn : 1p.95 Hộp 4 hoàn : 3p.70 Hộp 10 hoàn : 9p.00 Gia đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc - Kỳ, Ai - Lao và phía bắc Trung - Kỳ

ÉTABLISSEMENT VAN-HOÀ N. 18 Rue des Antennars - HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1929

Imprimé par Le-Cuong, tirage Exemplaires

La gérante LƯU-THỊ-YẾN dite THUY-AN